

Аўтар: Алена Майсюк
24.10.2021 00:00

Смерць – гэта не канец жыцця. Асоба жыве вечна, калі пра яе памятаюць, калі карыстаюцца плодамі яе працы. Але парадокс у тым, што нават пасля фізічнай смерці чалавек застаецца прычынай фізічнага атручвання прасторы.

Яго сваякі працягваюць забруджваць Зямлю шкоднымі для навакольнага асяроддзя вянкамі, штучнымі кветкамі, аднаразовымі лампадкамі і велізарнымі помнікамі, якія празмерна награвваюць атмасферу.

Смяротныя грахі чалавецтва могуць праследаваць асобу і пасля яе адыходу ў жыццё вечнае, выклікаючы распач душы. І задача блізкіх – не падсілкоўваць дрэва гэтага крыжа. †

Сем смяротных грахоў, або Жарсці, што кіпяць і пасля смерці

Аўтар: Алена Майсюк
24.10.2021 00:00

